

Zdaniem skarżących, zaskarżona decyzja nie precyzuje gatunków i siedlisk, względem których tereny umieszczone w wykazie mają znaczenie dla Wspólnoty. Decyzja ta opiera się na błędnych informacjach technicznych. Wydawać się może, że przedmiotowe tereny zostały umieszczone w wykazie z powodu występowania na nich traszki grzebieniastej i murawy trzcinnikowej. Skarżący podnoszą, że traszka grzebieniasta nie jest gatunkiem o znaczeniu priorytetowym i że murawa trzcinnikowa nie jest siedliskiem o znaczeniu priorytetowym, w związku z czym skarżący nie wiedzą do którego siedliska naturalnego lub gatunku o znaczeniu priorytetowym odnosi się zaskarżona decyzja.

(¹) Dz.U. L 387, str. 1

(²) Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206 z dnia 22 lipca 1992 r., str. 7)

Skarga wniesiona w dniu 2 lutego 2005 r. przez European Dynamics S.A. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-59/05)

(2005/C 106/63)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 2 lutego 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga European Dynamics S.A. z siedzibą w Atenach (Grecja), reprezentowanej przez adwokata N. Korogiannakisa, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (DG ds. Rolnictwa), mocą której Komisja nie wybrała oferty skarżącej i udzieliła zamówienia wygrywającemu oferentowi;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą, a także innymi kosztami i wydatkami poniesionymi w związku ze skargą, nawet w razie jej oddalenia.

Zarzuty i główne argumenty:

W odpowiedzi na opublikowane przez Komisję zaproszenie do składania ofert AGRI-2004-S4FA-I3-01 dotyczące świadczenia usług w zakresie utworzenia systemu informacyjnego, a także związanej z tym konserwacji i wsparcia przeznaczonych dla systemów informacji finansowej DG ds. Rolnictwa (¹) skarżąca złożyła swoją ofertę. Mocą zaskarżonej decyzji ofertę skarżącej odrzucono, a zamówienie zostało udzielone innemu oferentowi.

Na poparcie swojej skargi o stwierdzenie nieważności tej decyzji skarżąca twierdzi, po pierwsze, że poprzez zastosowanie kryteriów oceny, które były wyjątkowo niejasne, Komisja naruszyła przepisy rozporządzenia finansowego (²) oraz art. 17 ust. 1 dyrektywy 92/50 (³). Dalej skarżąca twierdzi, że Komisja nie udzieliła odpowiedzi na pytania skarżącej, w których żądała ona wyjaśnienia w sposób klarowny i obiektywny, czego dokładnie oczekuje się od oferentów.

Skarżąca uważa również, że przy dokonywaniu oceny oferty skarżącej Komisja dopuściła się oczywistego błędu w ocenie. W tym względzie skarżąca twierdzi, że komitet ds. oceny nieprawidłowo ocenił oferty z uwagi na to, że nie wziął pod uwagę okoliczności, iż — w przeciwieństwie do skarżącej — obydwaj członkowie zwycięskiego konsorcjum mają niezwykle małe doświadczenie. Skarżąca utrzymuje również, że jej własna oferta była bardziej korzystna.

Skarżąca zarzuca również Komisji naruszenie wynikającego z art. 253 WE obowiązku uzasadnienia decyzji oraz niedostarczenie stosownych, zażądanych przez skarżącą informacji dotyczących przyczyn odrzucenia jej oferty. Skarżąca podnosi również, że działając ze znacznym opóźnieniem i nie udzielając przed złożeniem ofert stosownych odpowiedzi na prośby skarżącej o przedstawienie informacji, Komisja naruszyła zasady dobrej administracji oraz staranności.

(¹) Dz.U. 2004 S 59-050031.

(²) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich, Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1

(³) Dyrektywa Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnosząca się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi, Dz.U. L 209 z 24.7.1992, str. 1

Skarga wniesiona w dniu 10 lutego 2005 r. przez Corneliusa Rozemeijera i innych przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa T-61/05)

(2005/C 106/64)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 10 lutego 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Corneliusa Rozemeijera, zamieszkałego w Alkmaarze (Niderlandy), Gastona Vaeskena, zamieszkałego w Saint-Mandrier (Francja) i Pierrette Vaesken, zamieszkałej w Sanary/Mer (Francja), reprezentowanych przez adwokatów Georges'a Vandersandena, Laure Levi i Aurore Finchelstein, przeciwko Radzie Unii Europejskiej.

Skarżący wnoszą do Sądu Pierwszej Instancji o:

- 1) stwierdzenie nieważności swoich odcinków emerytury za maj 2004 r., aby spowodować zastosowanie współczynnika korygującego obowiązującego w stosunku do stolicy państwa, w którym mają oni miejsce zamieszkania lub przynajmniej takiego współczynnika korygującego, który odzwierciedlałby w odpowiedni sposób różnice w kosztach utrzymania w miejscach, w których skarżący zmuszeni są ponosić wydatki,
- 2) obciążenie Rady całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Zarzuty i główne argumenty są identyczne jak w sprawie T-35/05 Elisabeth Agne-Dapper i inni przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 15 lutego 2005 r. przez Lotto Sport Italia S.p.A. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

(Sprawa T-62/05)

(2005/C 106/65)

(Język, w którym została sporządzona skarga: angielski)

W dniu 15 lutego 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Lotto Sport Italia S.p.A. z siedzibą w Treviso (Włochy), reprezentowanej przez adwokatów S. Feltrinelli i G. Brogi przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory).

Drugą stroną w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą była Lotos Brillen Vertriebs-GmbH, z siedzibą w Eisigen (Niemcy)

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji czwartej Izby Odwoławczej z dnia 7 października 2004 r. w sprawie R 572/2003-4;
- stwierdzenie, że zgłoszony znak w zakresie w jakim dotyczy towarów z klasy 9, tj. „okulary sportowe nie wykonane z metali szlachetnych”, nie może wprowadzać w błąd w odniesieniu do powołanych w sprzeciwie wspólnotowego znaku towarowego nr 610 642 i międzynarodowego znaku nr 447 179;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Lotto Sport Italia S.p.A.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: znak graficzny „Lotto” dla towarów z klas 3, 9 i 16 (okulary, oprawki do okularów, etui na okulary, łańcuszki do okularów, sznurki do okularów, szkła do okularów, lornetki etc.) — zgłoszenie nr 1 443 183

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Lotos Brillen Vertriebs GmbH

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: wspólnotowy i międzynarodowy znak słowny „Lotos” dla towarów z klas 9, 14 i 18 (urządzenia i przyrządy optyczne; okulary; oprawki do okularów, w szczególności metalowe; metale szlachetne i ich stopy; skóra i imitacje skóry etc.) — wspólnotowy znak towarowy nr 610 642

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie zgłoszenia znaku towarowego dla towarów objętych sprzeciwem, tj. towarów z klasy 9

Decyzja Izby Odwoławczej: nieuwzględnienie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11, str. 1)

Skarga wniesiona w dniu 7 lutego 2005 r. przez Thomasa Seldisa przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-65/05)

(2005/C 106/66)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 7 lutego 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Thomasa Seldisa, zamieszkałego w Amsterdamie (Niderlandy) reprezentowanego przez adwokatów Sébastiena Orlandiego, Xaviera Martina M., Alberta Coolena, Jeana-Noëla Louisa oraz Etienne Marchala przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.